

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. maj 2011
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2011-792-1657
Dok.: BBO41810

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 779 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. april 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 779 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artiklen på www.nordjyske.dk den 26. marts 2011 "Samværssag den første af sin slags", jf. <http://www.nordjyske.dk/artikel/10/5/2/3826043/3/samv%E6rssag%20den%20f%F8rste%20af%20sin%20slags.>”

Svar:

Den artikel, som omtales i spørgsmålet, vedrører en konkret samværssag, hvor en forælder har fået et polititilhold over for den anden forælder og deres fællesbørn. På baggrund af denne sag drøftes det nærmere i artiklen, hvorvidt et sådant tilhold afskærer den pågældende forælder fra at kunne søge om samvær med sine børn.

Det fremgår af artiklen, at der er tale om sag, der verserer i statsforvaltningen, og hvor statsforvaltningen endnu ikke har truffet afgørelse. Justitsministeriet finder det derfor rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

Justitsministeriet kan dog generelt oplyse, at det følger af forældreansvarslovens § 19, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos.

Er der uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, følger det af forældreansvarslovens § 21, at der efter anmodning kan træffes afgørelse om samvær og fastsættes de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed.

Det er et grundlæggende princip i forældreansvarsloven, at alle afgørelser skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. § 4.

Det er imidlertid ikke altid, at det er bedst for barnet, at der fastsættes samvær. Statsforvaltningen kan derfor også afslå at fastsætte samvær eller ophæve en aftale eller afgørelse om samvær, jf. § 21, stk. 4. En afgørelse om at afskære barnets kontakt til den anden forælder forudsætter ifølge bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketings-tidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.) en grundig sagsoplysning samt grundige overvejelser i forhold til vægtningen af de hensyn, der er karakteristiske for den enkelte sag.

Det fremgår af Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær, at en række forhold vil kunne begrunde, at der ikke fastsættes samvær. En afgørelse om, at der ikke skal være samvær, vil således f.eks. kunne være begrundet i, at barnet er udsat for psykiske, fysiske eller sociale belastninger, som gør barnet så udsat, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær. Et særdeles konfliktfyldt forhold mellem forældrene eller alvorlige problembelastninger hos samværsforælderen vil også kunne føre til afslag på eller ophævelse af samvær. Alvorlige problembelastninger kan bl.a. være psykiske problemer, vold i familien og anden grænseoverskridende adfærd, kriminalitet mv.

Foreligger der dokumentation for, at en samværsforælder har udøvet vold over for sit barn, bør en anmodning om afslag på eller ophævelse af samvær altid imødekommes af hensyn til barnet. Også vold mod bopælsforælderen eller andre medlemmer af den husstand, hvor barnet bor, kan have afgørende betydning for en samværsaftale.

Dokumentation for, at en samværsforælder har udøvet vold over for barnet, kan foreligge i form af en dom. Derudover vil der kunne lægges vægt på, om overgrebet er meldt til politiet og/eller er indberettet til kommunen, om der foreligger en skadesstuerapport eller anden dokumentation for vold, f.eks. krisecentererklæring. Et eventuelt polititilhold vil således også kunne tillægges betydning.

Derudover er forældrenes evne til at samarbejde omkring barnet et vigtigt element i forældreansvarsloven. Samarbejdschikane i form af, at samværsforælderen chikanerer bopælsforælderen og dennes familie, f.eks. ved vedvarende trusler om vold, eller at samværsforælderen konstant op søger eller kontakter familien uden for det aftalte tidsrum, eventuelt på trods af et tilhold, kan således også indgå i vurderingen af, om der skal være samvær.

Hvis statsforvaltningen på et tidligere tidspunkt har taget stilling til en ansøgning om samvær og afslået dette, eksempelvis på grund af oplysninger om vold mod børnene, vil statsforvaltningen efter omstændighederne kunne afvise at behandle en ny ansøgning om fastsættelse af samvær. Efter forældreansvarslovens § 39 kan en ansøgning om samvær således afvises, hvis forholdene ikke har ændret sig væsentligt, siden statsforvaltningen senest traf afgørelse.

Har statsforvaltningen derimod ikke tidligere har taget stilling til spørgsmålet om samvær, vil der skulle træffes en egentlig afgørelse herom.